

Efter vort Skjønne havde vi ved Behandlingen af denne Sag kun Valget mellem to Alternativer, enten at foreslaae Landstthinget at begjære et nyt Regnskab aflagt af Krigsministeriet for Finantsperioden 1862—64, som da maatte henvises til en særlig dertil valgt Statsrevision, eller ligesom det tidligere i denne Sag nedsatte Udvalg, hvoraf 3 af os vare Medlemmer, at slaae ind paa samme Vej som Folkethinget i forrige Samling, og indstille lignende Beslutninger, som de af Folkethinget eenstemmig vedtagne, til Landstthingets Vedtagelse.

Hvad det første Alternativ angaaer, da kunde derfor tale den Indskyldelse, en saadan Beslutning, saafremt den af Rigsdagen vedtoges, upaatvilelig vilde udøve paa fremtidige Regnskaber, idet den vidnede om Rigsdagens bestemte Forbring paa fuldstændige og budgetmæssige Regnskaber for de til Statens Fornødenheder bevilgede store Summer, hvorimod vi erkjende, at derimod med nogen Tøve kunde hentes Indvendinger fra den lange Tid, der allerede var forløben siden den omhandlede Regnskabsperiode, de særegne vanskelige Forhold, der uundgaelig ere forbundne med en Krigsperiode, den usædvanlige Form, hvorunder meget betydelige Beløb (7,754,000 Rbd.) bleve Krigsministeriet bevilgede uden at henføres til bestemte Conti, de ikke ubetydelige Udgifter, der vilde udtræves til Tilveiebringelsen af et nyt Regnskab og sammes Revision, samt endelig fra den Betragtning, at det selv ved Anvendelsen af de fornødne Pengemidler dog neppe vilde være muligt at tilveiebringe et fuldstændig tilfredsstillende Regnskab.

Paa Grund heraf have vi forenet os om det andet Alternativ, for hvis Vedtagelse ikke alene taler den i forrige Samling i Folkethinget stedfundne Afgjørelse, men tillige hvad den nuværende Krigsminister, der selv intet Ansvar har for de tidligere Regnskaber, gjentagne Gange har udtalt i begge Thing, at Intet fra Ministeriets Side skal blive sparet for at bringe det dertil, at de fremtidige Regnskaber svare til de af Statsrevisionen stillede Krav.

Idet vi saaledes tillade os at foreslaae Landstthinget at vedtage de nedenanførte i forrige Samling af Folkethinget vedtagne Indstillinger, skulle vi tilføie, at vi ikke have fundet, at den 4de af disse udfordrer nogen Væmpelse i Anledning af den af Conseilspræsidiets under 14de f. M. udfærdigede Bekjendtgjørelse angaaende Henlæggelsen af Krigsministeriets og Marineministeriets Anbudsingsvæsen, Hovedbogføring, Regnskabsrevision og Decision under Finantsministeriet, da vi antage, at Bogføring og Regnskabsaflæggelse desuagtet vil finde Sted i Krigsministeriet med Hensyn til Anvendelsen af de Beløb, hvorover samme i Henhold til den aarlige Finantslov disponerer.